

TORONYIRÁNY

XV. 34.

2021. augusztus 22.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 21. vasárnap

- Augusztus 24.** Szent Bertalan apostol
Augusztus 27. Szent Mónika
Augusztus 28. Szent Ágoston püspök és egyháztanító

Meg kell látnunk azt a jelképet, amelyet az időbeli egymásutánosság kifejez: Krisztus az utolsó vacsorán tanítványaival egy közösségben misztikus módon megéli a keresztáldozatot és tudatosítja a benne rejlő kinyilatkoztatást. Utána indul el, hogy tettekben is megvalósítsa azt a végső feladatot, amellyel az Atyának és a megváltásra szoruló emberiségnek tartozik. Az eukarisztia ünneplése azóta az egyházban is mindig kiindulás, nem befejezés. A hierarchikusan szervezett egyház Krisztus fősége alatt megéli a maga misztérium jellegét, tudatosítja a hitét és reményét, hogy eleget tehessen a világban reá váró feladatnak. Az ünneplés formája egyes korokban lehet különböző. Az ősegyház külsőségeiben is az utolsó vacsora egyszerűségét és családiasságát utánozta. Magánházakban végezték a „kenyértörést” és közvetlen hangon buzdították egymást. Később a megemlékezés ünnepélyesebb lett. Előterbe lépett az a gondolat, hogy áldozatunkkal az Atyát dicsőítjük meg, azért hódolatunkba vigyük bele a művészet és a pompa elemeit is. A közösségi élmény sokat nyert az ének, a zene, a művészi előadásmód és a gondolat megszerkesztett beszédek által. Tudatosan vagy tudat alatt hatott a gondolat, hogy mint földi vándorok is Isten népe vagyunk, s elövételezni kell valamit abból a szellemi és főséges liturgiából, amely az örök szentélyben végbemegy. Mindez jogos emberi igény, csak arra kell vigyázni, hogy a külsőségeiben ne vesszen el az a tartalom, amelyet az evangélisták az utolsó vacsora leírásánál megörökítettek.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Józsa 24,1-2a. 15-17. 18b** A Józsa által vezetett nép megfogadja, hogy nem a pogány isteneknek, hanem egyedül az Úrnak fog szolgálni.
- 2. Ef 5,21-32** Krisztus és az egyház kapcsolatát Pál apostol a férj és a feleség kapcsolatával vonja párhuzamba.
- 3. Jn 6,60-69** Jézust a kafarnaumi beszéd után követői közül sokan elhagyják, de az apostolok megvallják, hogy egyedül nála vannak az örök élet igéi.

A kafarnaumi beszéd hatása

Jézus azt állítja, hogy áldozatul adott teste lesz a kenyér, s aki ebből a kenyérből eszik, örökké él. Jézus a vallási liturgia nyelvén fejezi ki magát, mert ezen a liturgián keresztül akarja tervét megvalósítani. A vallás ismerte ez áldozatot és az áldozati lakomát. A feláldozott ételt vagy italt úgy vették magukhoz, mint az Istentől megszentelt adományt, illetőleg mintha Isten maga látná vendégül az embert. Jézus ilyen áldozati lakomára gondol. A zsidók azonban csak a szavakat hallják és azokon akadnak fenn. Az arám bishra és a görög sarx húst, testet jelent. Ezért kérdezik botránkozva: Hogyan adhatja a testét eledelül? Az evangélista bizonyára nem akarta Jézus egész beszédét és az egész vitát leírni, hanem csak azt örökítette meg, ami az egyház hitéhez fontos volt. Az 53-58. versek úgy hangzanak, hogy bennük összefoglalva megtaláljuk az eukarisztiába vetett hitet. A „bizony, bizony mondom nektek...” sajátos szemita nyomatékozás. Ami utána következik, annak különös jelentősége van, mert a beszélő egész meggyőződését beleviszi.

Az Emberfiának áldozati teste és vére az élet forrása. Aki visszautasítja, az elzárja magát ettől a forrástól. Aki ellenben részesedik benne, az biztosítja a feltámadását. Hiszen testének és vérének vétele a legnagyobb azonosulás személyével. Ezért ha Jézus feltámadt, az is feltámad, aki hozzá csatlakozott. Az 55. verset is csak az egyház liturgiája alapján lehetett megérteni: „A testem valóságos étel, a vérem valóságos ital.” Jézus igazi étel és ital alakjában adja testét és vérének. De megfordítva is érvényes: az általa adott étel és ital az ő teste és vére. Tehát János szövege is tartalmazza a kenyér és a bor valóságos, természetfölötti átváltozásának hitét, éppúgy, mint Pál apostol kijelentései (1Kor 11,27).

Jézus megmagyarázza, hogy teste és vére miért válik az élet forrásává. Az élet végső forrása az Atya, a mindenség szerzője. A Fiú tőle kapja az életet, s embersége szerint is ezt az isteni

életet hordozza. Aki magához veszi testét és véré, azzal ő belső kapcsolatba lép: „bennem marad és én őbenne”. A belső kapcsolat következtében kiáraszthatja rá mindazt, amit az Atyától kapott. „Amint engem az élő Atya küldött s általa élek, így az is élni fog általam, aki engem eszik.” Az ősatyáknak adott manna csak testi táplálék volt, s a halált nem tudta ellensúlyozni. Ez az új kenyér az örök életet táplálja. Az egyházi hagyomány később majd a „halhatatlanság orvosságának” fogja nevezni, s gondja lesz rá, hogy a haldoklók részesüljenek ebben az útravalóban.

Akik Jézusban csak az embert látták, s akik a földi test evésére gondoltak, azok számára mindez „kemény beszéd” volt. Az üdvörtörténet folyamán gyakran előfordult, hogy az ember Isten „balgaságáról” nyilatkozott. Isten gondolatait és terveit csak akkor kezdjük megérteni, ha természetfölötti síkjuknak megfelelően értelmezzük. Jézus ilyen segítséget ad, - nem annyira hallatónak, mint inkább az egyháznak. Mennybemenetelének tétele is botrány lesz egyesek szemében, de a hívőket eligazítja. Teste majd átmegegy megdicsőült állapotba, s ezt már adhatja lelki eledelül. Míg az ember csak földi és testi valóságuk szerint ítéli meg a dolgokat, addig nem képes a hit titkaiba behatolni. Jézus szavai olyanok, mint a „lélek és élet”, azért szellemi oldalról kell megközelíteni őket. Végző értelmüket csak az Isten Lelke, a Szentlélek tárja fel, s az egyház valóban csak pünkösöd után kezdte az eukarisztiát ünnepelni. De az oltáriszentség azóta is a „hit titka” maradt. A kafarnaumi hallgatók hitének ez volt az első nagy próbatétele, sőt az apostolokénak is. Az evangélista utal arra, hogy a tanítványok között is elkülönült a testi és a lelki szemléletmód. A lelki szemlélet kiindulása az, hogy a hívőnek bíznia kell az Atyában, aki a Fiú elküldésével szeretetét mutatta meg, azért nem fog félrevezetni bennünket titkaival. Ebből a bizalomból kiindulva le lehet küzdeni a hit elleni kísértést. Jézus tudatos hívőket akar, azért szögezi a kérdést az apostoloknak: Ti is el akartok menni? A választ és a hitet Péter fogalmazza meg, amely ugyan még homályos, de a bizalomra épül: Uram, kihez mennénk? Tied az örök életet adó tanítás! Nekünk elég az, hogy te vagy az Isten szentje, a Messiás. Érezzük, hogy az evangélista a Péter szájába adott szavakkal az egyház hitét is jellemzi és kifejezi. Mást azóta sem mondhatunk. Ha az élet végző értelméről, az üdvösségről van szó, sehol másutt nem találhatunk kielégítő és megnyugtató választ, csak Krisztusnál. Ha ő nem támadt volna fel, még az ő ígéretei is csak szép szavak maradtak volna.

A tanítványok közül valószínűleg Júdás fejezte ki legjobban elégedetlenségét. Ő képviselte a gyakorlati, számító embert, aki mindenből hasznot akar húzni, s akinek számára a természetfölötti dolgok fölösleges ábrándok. Jézus azért választotta ki őt is, mert az Atya vonzotta, de később hitetlenné, sőt ellenséggé vált. Ezért kapja a megbélyegzést: Egy közületek az ellenség, az ördög, az ördög eszköze. A szinoptikus evangéliumok nem említik a kafarnaumi beszédet. De a század végén, amikor a negyedik evangélium keletkezett, az eukarisztiá ünnepelése már az egyház megjelenési formája lett, azért minden oldalról igazolni kellett rendeltetését és a reá vonatkozó ígéreteket.

Gál Ferenc

Boldog család (5.)

Útravaló az élethez

A közjóban való részvétel, a szolidaritás

Gyermekeiteket rá kell vezetni, hogy szolidárisak legyenek. Vannak gyerekek, akik könnyen kimutatják érzéseiket és könnyen barátkoznak, míg mások elszigetelődnek, de ez nem az ő hibájuk. A családi szolidaritás alapját a kölcsönös érzékenység képezi, mely kislélegzetű együttműködésekben nyilvánul meg, mint például segíteni a mamának, megőrizni a rendet, megkímélni őt a túlzott fáradtságtól. Az összetartó magatartás napról napra alakul ki. Gyermekeiteknek úgy kell éreznie magát, mint a zenésznek egy zenekarban; minden hangszer partitúrája csodálatos és a részvétel mindennapos. A többiek útítársak és nem ellenségek.

A munka, a kreativitás és az elme vakmerősége

Tanítsátok meg gyermekeiteket hódítani, felfedezni és vállalni. Van, aki mindenre képes a siker érdekében: csinálni, drogozni, könyökölni, dühöngeni, félrevezetni másokat. A felemelkedéshez vezető lépcső minden egyes fokát csak fáradtsággal lehet elérni: egyik kis erőfeszítés követi a másikat.

Barátság és igaz szeretet

A szülők és a család általános feladata, hogy segítse a gyerekeket a kapcsolat erősítő felfedezésében, hogy ne csak az észre, hanem az érzelmekre is hagyatkozzunk. Meg kell tanulni szeretni akkor is, ha maguk körül azt látják, hogy házasságok mennek tönkre, hinniük kell, hogy létezik egy örök szeretet. Ez komoly dolog, nem játék, a szívet fel kell rá készíteni.

Isten

A lelki derű az élet nagy titka. Isten és az ő szava, Jézus, a keresztény közösség, az egyetlen valós többletlépés, mely a világon létezik, mely olyan hatalmas erő és reményt ad, melyet senki mástól nem kaphatunk.

Mely értékeket adjuk át utódainknak?

Ezek a nehéz idők! Van, ami hiányzik és van, ami nem. Józanul kell tisztázni és megítélni a tényeket. Minden nevelő rengeteg kérdés előtt áll.

Mindig azt mondjuk, hogy nehéz időket élünk és ebben mindenki egyetért, de abban már nem, hogy hogyan értelmezzük az értékek mai válságát, mely az új generációk fejlődésére negatívan hat. Van, aki azt mondja, hogy teljességgel hiányoznak azok az ideálok, melyek az egyéni és közösségi létezését ihletik (mintha lehetséges volna tájékozódási pontok – még ha azok ideiglenesek vagy hamisak is - teljes mellőzésével élni), mások épp az ellenkezőjét állítják, tehát, hogy túl sok az érték, így nehéz kiválasztani a legmegfelelőbb támpontokat (mintha az emberek annyira buták lennének, hogy ne tudnának különbséget tenni egy darab kenyér és egy tortaszelet között). Szerintem az igazi bajt nem a manapság létező értékek mennyisége, hanem azok tartóssága okozza. Nem hiszem, hogy egy családban vagy társadalomban bizonyos ideálok valaha is azért vesztették volna el jelentőségüket, mert túlzottan elterjedtek, inkább, mert mindenki a saját bőrén érzi a nehézségét annak, hogy olyan dolgokat valósítson meg, melyek felől nincs annyira meggyőződve, hogy teljes mértékben azoknak szentelje magát.

Tehát nem hiányoznak komoly támpontok, melyekre életünket alapozhatnánk, hogy mit helyes gyermekeinknek nyújtani, hogy a lehető legjobb módon nőjenek fel. A probléma egyszerűen abban áll, hogy nem tudjuk ténylegesen tanúsítani azt, ami elengedhetetlen az élethez. Mindez azért van, mert mi is gyakran összekeverjük a hasznosat a szükségessel és az alapvetővel. Ahhoz tehát, hogy értékeket tudjunk átadni, nekünk felnőtteknek először kritikusan kell megítélni a dolgokat, ami nem az ideálok eltávolítását jelenti, hanem azt, hogy azok között megfelelő sorrendet kell felállítanunk. Emellett ne feledkezzünk meg arról, hogy bölcsen bánjunk az etikai és az egzisztenciális kérdésekkel, hogy gyermekeinkben a „kell lenni”, a „lehet lenni” és az „akar lenni” fogalmi bizonyos folytonosságban érjenek meg.

Inkább a módszer az, amit át kell adnunk utódainknak. Csak így tudjuk megteremteni személyes szabadságuk tiszteletét azzal a kötelességgel, hogy világosan kifejezzék, hogy mi alkot gyökeret vagy célt az életünkben, miközben jól tudjuk, hogy a kollektív kultúra változása egyben az érzékenység és a személyes figyelem differenciálódása.

- E módszert illetően tisztáznunk kell a követendő kritériumokat. Ezen a téren igen pontos tapasztalattal rendelkezem: mindig lehetséges megállapítani, hogy egy érték mennyire érvényes. Megéri őszintén közelíteni és megosztani gyermekeinkkel néhány felvetődő kérdést.
- Az engem inspiráló érték mennyire van jelen életemben? Ha nincs, akkor ez egy érdekes különbözőség vagy valami, ami idegen marad és a közös dolgok mellett foglal helyet?
 - Ennek az értéknek saját története, gyökere van vagy tapasztalatból ered? Vagy hirtelen a semmiből született meg? S ebben az esetben szándékos hatással van az életemre vagy csupán egy olyan újdonság, melyet még mérlegelni kell?
 - Az érték, melyre hivatkozni akarok csak létezésem néhány pillanatára vonatkozik vagy jelen van mindennapjaimban, melynek napról napra értelmet ad?
 - Ez egy igényes, fáradságos, kötelező érték vagy olyan, melyért olcsó árat fizetek? Ha az érték életem mércéje, akkor ezzel megkülönböztetem magam másoktól vagy még inkább hasonulok hozzájuk? Arra szolgál, hogy nagyobb tekintélyre vagy szavahihetőségre tegyek szert? És főként segít felnőni, jobba lenni, változni vagy csupán hasznos támpont lesz érvényesüléséhez?

Ezek mellett még rengeteg kérdés adódik, de nem éri meg mindet felsorolni. Minden szülő tovább gondolkodhat és kereshet újabb bizonyítékot. Fontos, hogy segítsünk a nagyoknak felfogni: nem tűzhetünk ki vagy adhatunk át értékeket anélkül, hogy megfelelően ismertetnénk azokat. A fiataloknak fel kell hívni a figyelmét, hogy megértsék: az örökölt érték keveset ér, ha nem érzik a sajátjuknak.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero - Marianna Pacucci

Vasárnapi jegyzet

Szent István

„Eljöttünk, eljöttünk
Szent István szolgálí,
Kézen hozván szívünket.
Udvarlunk országul
Szent István szolgálí
Istápunknak, szentünknek.
Dicsőséged miközöttünk
Kilenc százados,
Mégis néped körülöttem
Sírván darvadoz.
Lerongyolott örökséged,
Héja, holló beletépett,
Sajog, hervadoz.
Régi javunk idézgetjük,
Régi urunk keltegetjük,
Jőjj el, vigasztalj!
Emberíts meg élő karddal,
Élőbb malasztal.”

A váci székesegyház előtt 1938-ban a Szent Istvánra emlékező ünnepségen mondta el Sik Sándor *Szentkirály szolngatása* című versét, amelyből az imént idéztem. Történelmi helyeken, ma is időszerű a vers. Megcsendül a hang, tovább mondja a lélek szavával a költeményt a szerző a Szent király lelkével bennünk, akik itt vagyunk várakozón:

„Népemnek sírását
Hallom én hívását,
Fejérvári rög alul.
Idő kemény kezét,
Napjai nehezét
Síromba is, régi pásztor,
Érzem ostorul.”

Szent István király tájai – így nevezhetjük örökségünk jogán kedves hazánkat, külső-belső vonulatát, otthonunkat hitben, magyarságban s talán még az összetartozás reménységében, amikor annyi a széthúzás, a bűn, vagyis a szeretet hiánya. Tombol a harc, tombol. Szent István velünk van? – kérdezhetjük szlovák, illetve morva történelmi ének nyomán. Ipolyi Arnold tudósít, hogy a Szent király napjának legkezdetén, éjfélkor a pöstyéni leányok kimentek a leánykútra, a templomosok klastromának romjaihoz vizet meríteni. Úgy vélték, ha megmosdanak benne, reggel majd leendő vőlegényeikkel találkozhatnak. Különös szokásmód, amely az élet szebb részére vonatkozik: a találkozásra azzal, aki életük társa lesz. És mindez a tiszta víz ereje által, melyet még a szent király is megáldott, aki letelepítette népet, nemzetet adott hitével, és családok igazi védőjévé vált. Hol vannak a források? Hol az áldott aranyvíz, amelytől a lélek gyümölcse aranyalmává válik? Elindulok az úton Szent István tájain, keresem az emlékeket, a forrásokat, melyeknek környezetében megérinthez a múlt édeni madara szárnyával és énekével megvidit: Pannóniában.

Pannónia, oly boldog vagy,
hívhat minden nép boldognak,
mert nem lenti nép sorából
támadt oktatód neked,
de királyi nép prédikátor
és apostol küldetett.
Mint Attila országában,
a magyarság népe még
jog nélküli zsarnokságban
és hitelenségben élt,
ámde, István trónra lépve,
a zsarnokság véget ért,
változott az ország képe
és a nép új hitre tért.
S mert még pusztá országunkba
az Úr így be nem hatolt,
szent beszédnek ez a módja
senkinek sem adatott:
véle küldte pusztá földre,
mit kereszttség jussa ad,
s véle hagyta ránk örökbe
Krisztus az egek honát.

1080 táján már hangzott ez a himnusz. Leíródott a 14. században latinul, amíg aztán néhány esztendeje az erdélyi Tóth István ihletett szívvel lefordította üzenetül az új és újabb nemzedéknek. Igen, elmegyünk István királyunk és atyánk után Erdélybe is, Csángóföldre, s belhoni tájakon hegyekbe, völgyekbe, síkra, dombra, és Itália csillaga alatt a helyre, ahol szentély áll országalapítónk tiszteletére, 1956 és a hitvalló Mindszenty bíboros emlékére – Padovában. A messziség, a múlt, úgy tűnik, sokszor homályba burkolja a markáns alakot, akit Istvánnak hívnak esztergomi megkeresztelése óta, ám a név mindig erős fedezék. Mai francia író, Pascal Mignard megvallásában az áll, hogy olykor egyetlen névbe zárva él az élet egész titka. És így van ez egy nemzet életében is. A megkoszorúzott Stephanos, István műve a nemzeté, amelynek titkát jelenti az István név, s melyet ha elfelejt, üressé válik a múlt, a jelen és a jövő.

† Tóth Sándor

hírek információk

Galaták és Galata-levél címmel nemzetközi biblikus találkozót szervez augusztus 23. és 25. között a Szegedi Nemzetközi Biblikus Konferencia Alapítvány. A Szegedi Dóm Látogatóközpontban rendezendő tanácskozársra 33 előadó érkezik, akik az ökumenizmus jegyében képviselik a magyar egyházi felsőoktatási intézményeket. Rajtuk kívül többek között Gyulafehérvárról, Regensburgból, Berlinből és Halleből is várható biblikusok. A konferencia Gnlika-díját ezúttal Mario Cifrák, a zágrábi tudományegyetem tanszékvezetője veheti át az augusztus 24-én, 19 órakor a Székesegyházban rendezendő hangverseny keretében. A Szegedi Nemzetközi Biblikus Konferencia részletes programja a www.sznbk1988.hu/világháló oldalán olvasható.

Serfőző Levente oktatási helynök vezetésével a Szeged-Csanádi Egyházmegye hitoktatói Orosházán tartják tanévnyitó értekezletüket augusztus 26-án, melyet követően délután 3 órakor Kiss-Rigó László püspök celebrálja a Veni Sancte szentmisét.

Az Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia szervezésében augusztus 26-án, csütörtökön este 7 órakor a nyár esti társaskör keretében Péterffy Gabriella tart előadást „Édentől keletre – Káin és Ábel története” címmel. Az alkalomnak a plébánia (Újszeged, Torontál tér 4.) nagyterme ad otthont, ahová szeretettel várják az érdeklődőket.

Az OrgonaPont harmadik szegedi koncertje a Határon Túli Magyarok Szimfonikus Zenekara és a Purcell Kórus közreműködésével augusztus 26-án, csütörtökön 20 órakor kezdődik a Dómban. A Filharmonia Magyarország szervezésében megvalósuló, Nyári fuvallatok című hangversenyen Haydn: A Megváltó utolsó hét szava a keresztfán Hob. XX:2 című műve hangzik el. Vezényel Erdei Péter. Jegyek válthatók a Filharmonia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36 62 425 260; szeged@filharmonia.hu), a Ticket Express jegyirodáiban, valamint online a www.jegymester.hu oldalon.

A Székesegyházban augusztus folyamán gyóntatási lehetőség csak az esti szentmise után van, illetve személyes megkeresést követően.

Baba-mama klubba hívják az érdeklődőket csütörtökönként az Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nagytermébe (Torontál tér 4.). Az anyukákat és gyermekeiket színes programok, beszélgetések, énekes-mondókás foglalkozások várják. Az első alkalom szeptember 9-én, 10 órakor lesz. Érdeklődni Csáky Mónikánál a 30/506-1143-as telefonszámon, vagy a monikj80@gmail.com e-mail címen lehet.

Hitéleti szakokra folyamatosan fogadja a jelentkezőket a Gál Ferenc Egyetem. A szegedi Teológiai Kar mellett Szarvason, Békéscsabán és Gyulán is indítanak államilag elismert diplomát adó teológia, katekéta, hittanár-nevelőtanár, karitás, egyháztörténet BA és MA szakokat. Közvetlen a jelentkezés, belső alkalmassági felvételi lesz, a diplomához szükséges nyelvvizsgára felkészítenek. Az osztott (4-6 féléves) MA-ra bármilyen alapidomával lehet jelentkezni. Ösztöndíjas vagy alacsony díjas képzések, külföldi ösztöndíjak, keresztény közösség, személyes vezetés, nyelvvizsga lehetősége várja a katolikus fiatalokat és diplomásokat. A Teológiai Kar bemutatkozó rövidfilmje elérhető a gfe.hu honlap kari felületén, akárcsak a többi karé.

Az egyházi örökség védelme keretében meghirdetett nyertes pályázatnak köszönhetően felújítják a földéaki Szent László király templom teljes homlokzatát: kijavítják a vakolathibákat és sárga-fehérré festik a falakat. A 15 milliós beruházásból az épület több pontján a lábazatot is kicserélik. A vízelvezetést és a párkányokat is javítják. A torony rekonstrukciója remélhetőleg majd más forrásból lesz megvalósítható.

Adománygyűjtést kezdeményez a Szegedi Dóm Látogatóközpont a fejpálcával festő Paulik Feco javára. A fogyatékossgal élő fiatalember alkotásaiból augusztus 12-én nyílt kiállítás az intézményben, melyek eladásából származó összegből egy akadálymentesített műterem-lakrészt szeretnének létrehozni. Az alkotóhely kialakítása régi álma Paulik Feconak, hiszen ez jelentősen megkönnyítené életét. Az építkezéshez segítséget összeget a Szegedi Dóm Látogatóközpontba érkező pénzadományokból egészítenék ki.

A Pasztorális Helynökség CsaládKözpontja alkotó meseműhelyre hívta az édesanyákat és lányait augusztus 17-én. Az „Édesanyám áldása segít nekem!” című szemináriumra 17 anyuka és 24 lány jelentkezett. A 80 éves nagymamától a 7 éves kislányig vettek részt a foglalkozáson a Katolikus Házban. A mesefeldolgozás során a résztvevők anyáikat, nagyanyáikat, édeseket és mostohákat hívták segítségül, hogy közelebb kerüljenek a bennünk lévő „világszép” lányhoz. A mesefeldolgozást és a kézműveskedést Tóth Johanna szociálpedagógus, meseterapeuta vezette.

Búcsú és szentmise keretében, augusztus 20-án ünnepelte a 120 éve épült szatymazi kápolna jubileumát a Szent István király Plébánia közössége. Az ünnepi szentmisén a homíliát Fazakas Attila plébános mondta.

A Katolikus Karitás idén tizenegyedik alkalommal indította útjára Magyarország legnagyobb iskolakezdesi segélyprogramját. A határokon átívelő „Legyen öröm az iskolakezdes!” elnevezésű akció nemcsak a tanévkezdésben, hanem a tanév idejére is támogatást jelenthet a hátrányos helyzetű családoknak. Az elmúlt évben 9078 diák iskolakezdesét támogatta a szervezet. Az idén – az országos összefogásnak köszönhetően – 10 ezer tanulónak szeretnének segíteni eszközökkel, utalványokkal és egyedi támogatásokkal. A szeptember 15-ig tartó segélyprogramhoz több módon lehet kapcsolódni. Egyrészt az 1356-os adományvonal hívásával (egy hívás 500 forint támogatást jelent), másrészt online adományozással a karitasz.hu világháló oldalán keresztül. Emellett a segélyszervezet központi bankszámláján is várják az adományokat „iskolakezdes” megnevezéssel (Raiffeisen Bank 12011148-00124534-00100008).

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.